

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 11 de maig de 2017. Comença la sessió a les 10 hores i 8 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 52. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, es reprén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Senyories, continuem amb el nostre treball en esta sessió de ple que coincidix amb esta setmana del Dia d'Europa, per això hem posat la senyera europea. Tenim una declaració institucional sobre el Dia d'Europa.

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 61.649, 61.651, 61.650 i 61.652)

El senyor president:

Continuem amb el punt número 9 –les declaracions institucionals les llegirem en acabar la sessió de control– que és la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana que formulen els grups parlamentaris.

En primer lloc el Grup Parlamentari Popular formularà la seua pregunta. A tal efecte donem la paraula a la síndica del Grup Parlamentari Popular, Isabel Bonig.

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies, senyor president.

Done per reproduïda la pregunta del Grup Popular.

El senyor president:

Moltes gràcies, síndica del Grup Popular.

President del Consell, quan vosté vullga.

El senyor president del Consell:

President. Senyories. Molt bon dia.

Efectivament, este Consell és un consell que atendrà sempre des del diàleg totes les posicions que hi hagen en la Comunitat Valenciana de totes les qüestions.

Respecte a la qüestió educativa, des de la conselleria, abans de la presa de decisions, s'ha parlat amb la patronal concertada, s'ha parlat amb els sindicats, i així se farà sempre. Este Consell respecta absolutament qualsevol manifestació, qualsevol posició. Però hi ha tres coses que ja li dic que no podem consentir: ni privilegis en contra de la igualtat d'oportunitats, ni ineficiència en els recursos públics, ni postveritat. És a dir, allò que vosté no vol. Vosté vol privilegis, ineficiències i postveritat. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Isabel Bonig, síndica del Grup Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies, president. *(Aplaudiments)*

Gracias, señor presidente.

Mire, como usted, *molt honorable president*, no lo hará por razones obvias, porque de ello depende su sillón y la estabilidad, la síndica del Partido Popular, como mujer y como demócrata, mi total y absoluto apoyo a la presidenta de Andalucía, la señora Susana Díaz, ante la actitud machista y reprochable del senador de Compromís, del señor Carles Mulet. *(Aplaudiments)* No hay derecho. Es la presidenta legítima y no se le puede insultar como insultó el señor Mulet. Vaya conducta más poco democrática y más machista.

Mire, señor presidente, tenemos un gobierno absolutamente reaccionario que es incapaz de entender que unos estudiantes se manifiestan libremente y que lo único que piden es una enseñanza de calidad. No se asusten, esto no lo dije yo. Lo dijo usted el 23 de febrero del 2012. ¿Y qué diferencia, verdad, señor presidente? Qué diferencia cuando usted estaba detrás de la pancarta a ahora que ejerce el poder a través del diario oficial y, además, lo ejerce mal.

Fíjese usted, ustedes eran los primeros que iban detrás de la pancarta. Hoy se parapetan en la alfombra roja del *palau* y en los coches oficiales. Hoy llaman privilegios a lo que hace unos años llamaban derechos. *(Aplaudiments)* Antes el Partido Popular de la Comunidad Valenciana invertía dos mil millones, casi dos mil millones, en estos veinte años en construcción de colegios e institutos.

Ustedes el año pasado se dejaron el 50% sin ejecutar. 59 millones de euros. Paréntesis, señor presidente, despilfarrero. ¿Qué va a hacer usted con el proyecto Castor y las cinco desaladoras de la Comunidad Valenciana que fueron del gobierno socialista? 2.300 millones de euros. *(Aplaudiments)* Resolvíamos los problemas de dependencia, de sanidad y de educación de la Comunidad Valenciana. ¿Van a montar el pollo? Porque ahí también nos uniremos.

Mire usted, señor presidente, el sábado salieron a la calle más de cuarenta mil personas. Ciudadanos, votantes de todos los partidos políticos, con todo tipo de creencias clamando libertad. «Comptaré amb la capacitat de la iniciativa de la societat valenciana tinguen les idees que tinguen.» Ho va dir vosté. Gran frase para un presidente si creyese verdaderamente que es el presidente de todos los valencianos, de los que le votaron minoritariamente pero también de los que no le votaron. De los cinco millones de valencianos. ¿Esa es su particular forma de entender el «comptaré amb tots»?

Mire, señor presidente, Navarra, Aragón, Extremadura, las Islas Baleares, Castilla-la Mancha, Asturias, la Comunidad Valenciana. ¿Sabe qué tienen todas en común, todas estas comunidades autónomas? Yo se lo diré. Que en todas tiene algún tipo de responsabilidad política el Partido Socialista. Gobierna directamente o apoya a gobiernos. Y en todas las familias de toda ideología han salido a la calle reclamando, presidente, libertad. Libertad educativa.

Presidente, si el PSOE fue el que inventó los conciertos. ¿Se acuerda? En el 1984, Felipe González. ¿Se acuerda? Si UGT, el sindicato del Partido Socialista, no del PP, eso que usted dice que le han abandonado los trabajadores, sí, sí, están con el PP. Usted está con los ricos, con los empresarios ricos y por eso se va de viaje con ellos. (*Aplaudiments*)

Mire, señor presidente, si UGT le dice que la concertada supone un menor coste, el 25,5% respecto a la gestión directa, si miles y miles de personas salen a la calle a clamar libertad cuando gobierna la izquierda, ¿no cree usted que algo estarán haciendo mal? De verdad, desde el total respeto, presidente, ¿no creen que habrá que escuchar *la veu d'un poble*?

Mire, le doy varias sentencias: la de mayo del 2012 y la última contra la que será –no sé si será o no–, pero la persona a la que usted apoya, la señora Susana Díaz como candidata a la secretaria general, la de mayo del 2016, precisamente por la supresión de concertadas en Andalucía. Lo dice el Supremo y la sentencia es firme y de obligado cumplimiento, presidente. Así funciona el estado de derecho.

La concertada no tiene carácter subsidiario respecto a la pública y solo avala su cierre cuando haya un descenso de las solicitudes por debajo de las ratios establecidas habiendo vacantes en la pública. Como el Síndic de Greuges en su informe de 22 de noviembre que desmontó su principal argumento de la subsidiariedad, señor presidente.

Mire, en el programa electoral del Partido Socialista, llevaba, de la *comunitat*, un pacto educativo con sectores sociales y partidos políticos. Facilitaremos que los centros públicos y concertados dispongan de los profesionales adecuados. ¿Sabe quién llevaba la supresión de la concertada y que no se concertarán aquellos centros que no ajusten, que no ajusten su ideario, señor *conseller*? Su programa, señora vicepresidenta, su programa. Programa comunista cien por cien. (*Protestes*) O estás con mi ideario o te cierro. Sí, sí, la concertada. (*Aplaudiments*)

Pero mire usted, presidente... Sí, es muy viejo, es muy viejo.

El señor presidente:

Senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

Es muy viejo.

Señor presidente, usted se esfuerza en centrarse, en decir que el Partido Socialista es centrado y que la radicalidad la tienen sus socios de Bloc Compromís.

El señor presidente:

Senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

Pero no, el señor Marzà es *conseller* porque usted lo mantiene. El artículo 12 de la ley de Consell establece que es facultad del presidente nombrar y cesar a los *consellers*. Por lo tanto, ¿quién está defraudando a los electores?

El señor presidente:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

¿Quién hace lo que decía en su programa o quién, como usted, se está dejando arrastrar por la radicalidad? (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

Para acabar, señor presidente, ustedes llaman...

El señor presidente:

Senyoria, ja ha finalitzat el seu temps.

La senyora Bonig Trigueros:

...privilegios para lo que nosotros son derechos. Hablan de privilegios lo que nosotros llamamos igualdad...

El senyor president:

Senyoria. Ha finalitzat...

La senyora Bonig Trigueros:

...y hablan de privilegios lo que es libertad, libertad y libertad. El Partido Popular derogará...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

...el decreto de chantaje lingüístico y recuperará los conciertos y la libertad educativa. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Bonig.

President del Consell. *(Protestes)* Senyories.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies. Moltes gràcies. *(Protestes)*

El senyor president:

Senyories, per favor.

Senyories per favor.

Moltes gràcies.

Anem a escoltar amb el mateix respecte el president del Consell per a la resposta.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies.

Moltes gràcies, president. *(Remors)*. Bé. Si volen, eh? Jo tampoc tinc cap interès.

El senyor president:

Un segon. Senyories, per favor, demane silenci per a escoltar la resposta. *(Remors)*

El senyor president del Consell:

No hay problema, no hay problema, no hay problema. ¿Qué problema hay?

El senyor president:

Senyories, un segon. *(Algú demana silenci: «Xxt!»)*

Senyor Font de Mora, la mesa mantindrà l'absoluta neutralitat i equitat, per favor. Ja el seu grup parlamentari ja... *(Remors)* Moltes gràcies.

Senyories, anem a escoltar la resposta del... *(Veus)*

El senyor president del Consell:

Bé. Si volen, eh? Si no volen, cap problema.

El senyor president:

Senyories. Si estan interessats en escoltar la resposta, l'única cosa que demane és respecte i silenci per a escoltar la resposta.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Mire, perquè no hi haja cap dubte. Jo sé qui són els radicals en esta comunitat. Els radicals són vostés. *(Aplaudiments)* Només fa falta que s'ho miren, que se miren a l'espill. Són els radicals absoluts d'este país. *(Aplaudiments)*

Mire. I li vaig a dir més. Ara quan estava dient «y derogaremos el decreto de plurilingüismo, derogaremos no sé qué». Y además tiraremos a tres mil profesores más a la calle. Ho haguera pogut dir també. Molt bé. Això també ho haguera pogut dir. *(Aplaudiments)*

Vosté, senyora Bonig, és l'extrema imprudència, la setmana que ha vingut ací el senyor Camps, aquell que la va fer a vosté consellera. Per cert, aconsellada i dirigida per aquell senyor que vosté coneix també, el senyor Fabra. Bé. Doncs aquell Consell al qual vosté va pertànyer, ha vingut ací esta setmana el senyor Camps. *(Veus)*

El senyor president:

Senyories, senyories, demane el mateix respecte...

El senyor president del Consell:

No, *educación*. Estem parlant de CIEGSA. Estem parlant, estem parlant dels mil milions de CIEGSA que van

desaparéixer, que van desaparéixer. *(Aplaudiments)* Se van omplir...

El senyor president:

Un segon, president. *(Protestes)*

El senyor president del Consell:

Mentida? És mentida? Perdone, és mentida, com allò d'EMARSA, senyor, senyor? És mentida com allò d'EMARSA? *(Aplaudiments)* Sí, sí, sí. Sí, sí, sí.

Bé. Per la resta, si els interessa que parlem d'educació, no sé si els interessa, però... *(Veus)*

El senyor president:

President, un segon.

Senyor Zaplana, senyories...

El senyor president del Consell:

Està malalt.

El senyor president:

...la pregunta que ha formulat... *(Veus)* Senyories! *(Protestes)* Senyories! No em facen que els cride... *(Protestes)* President, sembla que el Grup Popular no vol escoltar la resposta. Senyories! No em facen que els cride a l'ordre i demane el mateix respecte i silenci que ha tingut la síndica del Grup Popular per a formular la seua pregunta! *(Aplaudiments i protestes)*

President.

El senyor president del Consell:

Bé. Estat de dret el que vam vore ahir també. Ahir també va aparéixer l'estat de dret. Dènou milions que hauran de pagar els valencians per la seua irresponsabilitat manifesta. *(Aplaudiments)* Dènou milions! Això és estat de dret també.

Però mire, diguen el que diguen, intenten interrompre perquè efectivament no els interessa el debat, a vosté els interesse l'espectacle. Bé, doncs estiguen en l'espectacle. Sí. Els interessa l'espectacle.

Però mire, a este govern l'únic que li interessa de veritat, l'únic que li interessa és que els xiquets i les xiquetes valencianes tinguen la millor educació possible. És l'únic que volem. Vostés si volen jugar als fantasmes partidistes, doncs juguen. Nosaltres

no volem. Nosaltres volem que l'educació no siga cap trinxera i per això estem treballant en una llei d'educació en la qual volem comptar amb tots i totes. I saben el que ha canviat? Que jo sí que parle amb la gent. Abans no se parlava i el conseller parla amb la gent. Abans no se parlava. I això és el que hi ha ara, mire.

Este Consell, per més que diga vosté en la postveritat, en tot el que està dient, no està contra la concertada. No ho està. Ho podria estar, però no ho està! *(Aplaudiments)* Està simplement complint la llei respecte a la concertada i és el criteri que s'està seguint.

Mire, en el curs 2017-2018 es disminueixen 107 unitats, però també en creixen 88 noves. Algú pot creure que si creixen 88 unitats concertades s'està en contra de la concertada? El que es tracta és de reordenar els concerts allí on és necessari i crear les aules on fan falta, i no on li fan falta a les empreses!, sinó on els fan falta a les famílies.

I, mire, en educació obligatòria s'han ajustat les línies que no arribaven a la ràtio mínima. I en el cas de batxillerat el que hem fet, que és on està ara el problema, el que hem fet és simplement complir ¡la llei estatal! ¿Sap que només a Madrid i a la Comunitat Valenciana n'hi ha batxillerats concertats?

Per tant, l'arranjament de concerts s'ha realitzat amb criteris objectius, atenent a les necessitats de les places, cap estudiant que haguera començat el batxiller en un centre haurà de desplaçar-se a un altre, s'han concertat noves línies en FP, vint-i-dos concerts nous en educació especial. ¡¿On està l'atac a la concertada?! *(Aplaudiments)*

Però, senyora Bonig, quan vosté diu «llibertat» vosté diu «privilegis», quan vosté diu «llibertat» vosté diu «desigualtat», i quan vosté parla de llibertat és com quan el senyor Blasco parlava de cooperació. *(Se senten veus que diuen: «¡Molt bé!»)* *(Aplaudiments)*

I per a continuar millorant –i vullc anunciar-li en estos moments una cosa important–, per a continuar millorant els nostres resultats per a la igualtat d'oportunitats és fonamental que qualsevol estudiant, independentment dels recursos que tinguen els seus pares i les seues famílies, puga aprendre anglés.

Per això, els anuncie que al llarg del pròxim curs anem a contractar prop de més de mil professors auxiliars conversacionals nadius. Anem a ser la primera comunitat autònoma que comptarà amb una persona nativa que recolze l'ensenyament oral de l'anglés en cada escola pública. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

President.

El senyor president del Consell:

És a dir, tots els alumnes de l'escola pública de la Comunitat Valenciana, tots els alumnes podran millorar la seua capacitat de parlar en anglés.

Nosaltres estem treballant pels xiquets i les xiquets; vostés per l'espectacle. *(Se sent una veu que diu: «¡Molt bé!») (Aplaudiments)*
(Se senten veus que diuen: «¡Libertad!, ¡libertad!, ¡libertad!»)

El senyor president:

Senyories, senyories, escoltem la il·lustre diputada Beatriz Gascó. *(Veus)*

Senyories, escoltem, amb el respecte que es mereix, la següent oradora.

Té vosté la paraula.

La senyora Gascó Enríquez:

Señor Puig, parece mentira que usted apoye a la señora Susana Díaz porque usted creo que está mucho más cómodo con el «no es no». Es que usted no para, hoy mismo: «no voy a contestarles»; no a la libertad de enseñanza *(veus)*; no a la libertad de escoger la lengua, no a escuchar la voz de un pueblo que exige libertad, ahí está el pueblo. *(Aplaudiments)*

Pero, ¡claro!, yo imagino que después de la valiente y transparente jugada de su gobierno de cambiar la ratio y de reducir los bachilleratos de la escuela concertada durante las vacaciones escolares no se esperaba la respuesta de los valencianos.

Y también me imagino que si le pido responsabilidades políticas pues sus respuestas serán «no he sido yo», «no ceso a Marzà», y «no defiende los intereses de los valencianos». Pero, señor presidente, déjeme que le diga una cosa: 40.000 personas no se equivocan. Téngalo muy claro.

Y por eso le pregunto: ¿está usted orgulloso o no de que sea el Partido Socialista y su Consell el verdugo de un derecho constitucional como es la libertad de enseñanza en la Comunidad Valenciana?

Señor Puig, ha llegado el momento de dar la cara, deje de esconderse, no se ponga de perfil y conteste claramente a las familias, decida rápido qué es lo que quiere: escuchar a las familias o pasar a la historia como el verdugo de los conciertos educativos. Así de sencillo, diga la verdad y por lo menos sea hipócrita.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Honorable conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Moltes gràcies, president.

Només un dubte se m'ha generat, no sé si canten «llibertat» pels delinqüents que tenen presos, supose que sí. *(Aplaudiments)*

Bé, miren, vaig a desmuntar totes les mentires que vostés diuen, vaig a desmuntar-les totes. *(Se sent una veu que diu: «¡Libertad!») (Algú fa: «Xxt.»)*

Diuen que anem per a acabar amb la llibertat quan tots els alumnes, absolutament tots podran triar centre com han fet i com podran tornar a triar.

Diuen que és inconstitucional i va contra la llei, i ¿saben què passa?, que em pregunte: ¿què passa en les comunitats que governa el Partit Popular que no tenen generalitzats els concerts de batxillerat, són inconstitucionals?, ¿van contra la llei?, ¿és això realment?, ¿els van a muntar una manifestació?

Ens acusen també de sectarisme contra els concerts. I ¿sap què passa? Que som els únics que augmentem els concerts en l'educació especial i en la Formació Professional bàsica. ¿Quin sectarisme n'hi ha ahí?

O diuen que odien els treballadors de la concertada i som els primers que hem posat 6 milions d'euros en el pressupost per a pagar el que vostés els devien, el que vostés els devien, el que vostés els devien. *(Aplaudiments)*

I no només això, mire, diuen que anem en contra de les famílies de la concertada, també ho diuen. I ¿saben què passa? Que som els primers que els hem assegurat que no han de pagar per a anar a escola perquè ja està pagant-se amb els diners públics.

I no només això, diuen que anem contra els estudiants de la concertada. I ¿saben què hem fet? Millorar la seua atenció, per això n'hi ha cinc xiquets menys per aula per a poder millorar la seua atenció. I acabe.

També s'arroguen com si només vostés foren catòlics i els únics que defensen això. Ací està ple de catòlics també que tenen una diferència amb vostés: que complixen amb els manaments. Jo només els en recordaré dos: no mentiràs i no robaràs. *(Aplaudiments i veus)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyora Bonig, ¿per a què demana vosté la paraula?

La senyora Bonig Trigueros:

Por el derecho al honor del grupo, señor presidente. *(Se sent una veu que diu: «Por derecho al honor del grupo, sí, sí, sí, sí, por derecho al honor del grupo.»)*

El senyor president:

Senyories, senyories, ¡per favor!

La síndica del Grup Popular ha demanat la paraula, anem a escoltar per què demana la paraula.

La senyora Bonig Trigueros:

Por el artículo 69.3, el derecho al honor del grupo.

El senyor president:

Exactament, ¿per quina expressió?

La senyora Bonig Trigueros:

Pues que ha dicho que este grupo no cumple dos mandamientos. *(Veus)* Los católicos. ¡Hombre!, genérico, genérico. Ustedes, aquí hay católicos.

El senyor president:

Senyories, un segon, per favor. *(Veus)*

La senyora Bonig Trigueros:

¡Hombre!, y señalando al grupo.

El senyor president:

Senyories, ¡un segon!, senyora Bonig, un segon, un segon, senyora Bonig.

Li vaig a donar la paraula però deixen que... *(Veus)*

Senyories, aplicarem el reglament, i el reglament s'aplica *(veus)*, sempre s'ha donat la paraula.

El senyor Marzà ha fet referència a dos manaments i vostè ha entès que s'ha referit a *ustedes*.

Té vostè un minut per a precisar esta qüestió, si se n'ix d'esta qüestió li llevaré la paraula.

La senyora Bonig Trigueros:

Mire, señor Marzà, nosotros no nos arrogamos absolutamente nada, para eso ya tenemos a la izquierda que está todos los días y a lo largo de su historia avalando la superioridad moral.

Nosotros defendemos la libertad, y en este grupo, en el Partido Popular *(veus)*, que es el mayoritario en esta comunidad...

El senyor president:

Senyoria, faça vosté...

La senyora Bonig Trigueros:

...y en este país hay gente católica, creyente, no creyente, practicante y no, y habrá gente...

El senyor president:

Senyoria,...

La senyora Bonig Trigueros:

...que cumpla los mandatos o no, pero le puedo decir que esta síndica y este grupo ni roba ni miente; a lo mejor, quien lo hace es usted y sus socios. *(Se sent una veu que diu: «¡Sí, señora!»)*

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Senyories, la síndica del Grup Popular ha interpretat indecorosa una expressió, està en el seu dret a fer-ho i s'ha emparat en l'article 63.3. *(Veus)* L'al·lusió es contesta i s'ha contestat en eixos termes.

Anem a continuar amb a la sessió de control. *(Veus)*

En tot cas, ¿per a què demana vosté la paraula, senyor conseller?

Senyories, un segon, un segon.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Pel mateix article en el que...

El senyor president:

El del grup no pot ser, no n'hi ha una al·lusió. *(Veus)*

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Disculpe, però sóc diputat.

El senyor president:

L'article 69.1.

Té vosté un minut, senyor Marzà. *(Veus)*

M'he referit a vosté, però és el 69.1.

Senyor Marzà.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

No, no estic demanant la paraula com a membre del Consell, ho estic fent com a diputat.

El senyor president:

Com a persona, 69.1. *(Veus)*

Té vosté la paraula, senyor Marzà, per un minut.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Torne a dir, complim amb els manaments, no mentirem i no robarem. N'hi ha altres que no ho entenen, sobretot alguns que s'han de vestir de blanc per a intentar blanquejar la seua corrupció.

Gràcies. *(Aplaudiments)* *(Se sent una veu que diu: «Pero, ¿esto qué es, pero ¿esto qué es?»)*

La senyora Bonig Trigueros:

Nombres y apellidos. ¡Hombre!, señor *conseller*. *(Veus i protestes)*

No, por honor al grupo, por honor al grupo *(se sent una veu que diu: «¡Vámonos!»)*, por honor al grupo o el Partido Popular se va.

El senyor president:

Senyories, *(se sent una veu que diu: «Es un radical.»)* que no n'hi ha al·lusió personal ni de grup. *(Se sent una veu que diu: «¿Cómo que no hay?»)* *(Se sent una veu que diu: «Isabel, Isabel, Isabel, con sus palabras se demuestra...»)* *(Veus i protestes)*

Senyories, ¡que no n'hi ha al·lusió!

Senyora, no n'hi ha al·lusió personal. *(Se sent una veu que diu: «¡Hombre!, no, ¡hombre, no. ¡Vámonos!»)*

La senyora Bonig Trigueros:

Los de blanco, ¡hombre!, los de blanco. *(Veus i protestes)*

El senyor president:

Senyories.

Senyora Isabel. *(«Se sent una veu que diu: «¡Vámonos!, ¡vámonos!, ¡vámonos!, que esto es una chirigota.»)* *(Veus i aplaudiments)*

Senyories, anem a continuar la sessió de control.

La senyora Bonig Trigueros:

Señor presidente, por alusiones directas.

El senyor president:

Senyories, anem a..., no, ara no n'hi ha al·lusió personal.

La senyora Bonig Trigueros:

No, señor presidente, por alusiones directas, los de blanco que *(inintel·ligible)* ..., que mire...

Señor *conseller*. *(Veus)*

El senyor president:

No, señoría.

La senyora Bonig Trigueros:

Señor *conseller*, señor *conseller*, jamás un miembro...

El senyor president:

Senyories, s'han de llegir el reglament, no n'hi ha cap al·lusió.

Anem a continuar la sessió.

La senyora Bonig Trigueros:

...jamás un miembro del gobierno se ha comportado como usted se comporta. *(Veus)*

El senyor president:

Senyories, (la senyora Bonig Trigueros continua intervenint amb el micròfon desconnectat), senyoria, que no està en l'ús de la paraula. (Aplaudiments) Moltes gràcies.

Si el Grup Popular vol fer ús del rebot està en el seu dret.

Senyories, senyoria, que no està en l'ús de la paraula.

Senyories, anem a continuar.

El Grup Popular, senyor Luis Santamaría continua amb la sessió de control i té dret a un minut per a formular la repregunta.

Quan vosté vullga, senyor Santamaría.

El senyor Santamaría Ruiz:

Señor Marzà, sin educación es muy difícil dirigir la conselleria de educación. (Aplaudiments)

El señor presidente ha hablado de los sobrecostes de CIEGSA. Bien podría usted acudir a la comisión y explicar los sobrecostes del colegio de su pueblo cuando era alcalde. (Se senten veus que diuen: «¡Si no quiere, si no quiere, ¡venga!, ¡venga a la comisión!, ¡venga a la comisión!»)

Señorías, señorías, que se termina el minuto, señorías, nacionalistas y socialistas hablan mucho de defender la enseñanza pública, hablan mucho. Sin embargo, el señor José Blanco lleva a sus hijos al Instituto Británico; Montilla, al Colegio Alemán; Moratinos, al Liceo Francés... (Veus)

El senyor president:

Un segon, un segon, senyoria.

Senyoria, si demanem respecte, –un segon, senyor Santamaría, ho tindrè en compte– no pot ser que s'altere l'ús de la paraula, ¡no!, no pot ser.

Senyories, demane respecte per a l'orador que està en l'ús de la paraula i, en este cas, el senyor Santamaría.

Senyor Santamaría, continue vosté.

El senyor Santamaría Ruiz:

Continuo. Cristina Garmendia, a la Moraleja; y ese paradigmático líder socialista que se llama José Bono, a Suiza, que cuesta 70.000 pavos que dicen en mi calle, ¿eh?, y que entiendo que seguro, estoy convencido, paga de lo que ahorró siendo presidente de Castilla-La Mancha.

Y ejemplos –podría continuar– no solo con filas nacionalistas sino también con ejemplos de sus señorías de esa bancada que tanto hablan y que no cumplen pero que no haré por

cortesía que ustedes no tienen. Le voy a hacer una pregunta muy breve, señor presidente.

Usted se sienta con centenares de personas, lo cual es su obligación y está bien, se ha reunido con Raimon, con Silvio Rodríguez, con Puigdemont, con Eliseu Climent, con Pujol imputado, que nos podría aclarar si estaba la hermanastra o la hermana superiora (rialles), pero no se ha reunido con la Mesa por la Educación en Libertad que se lo solicitó hace más de un año. Dos preguntas: ¿cuándo les va a recibir y cuándo va a dejar de sostener una política educativa que solo está al servicio del electorado del Grupo Compromís?

Están haciendo ustedes el más absoluto de los ridículos, señores socialistas. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Santamaría.

Senyor conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Moltes gràcies.

Només dir-li que si vol saber els sobrecostos de l'escola de Morella li pot preguntar al senyor Fabra, al que està en la presó, perquè és ell el culpable que passara això. (Aplaudiments) Sé perfectament què va passar, ho sé perfectament, jo li ho puc explicar.

El senyor president:

Senyor conseller, conseller, un segon.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...li ho puc explicar, no n'hi ha problema, és pel senyor Fabra quan era el president de la diputació. (Veus) I quan vullga ho parlem, quan vullga ho parlem, parlem dels terrenys i per què uns terrenys i no uns altres, quan vullga parlem. No n'hi ha cap problema. (Aplaudiments)

Mire, i no només això. (Veus)

El senyor president:

Un segon, un segon, conseller.

Conseller, conseller, un segon.

La senyora vicepresidenta primera:

Para el temps.

El senyor president:

Senyories, el mateix respecte i silenci que demane per a tots els oradors també ara demane per a poder escoltar la resposta del conseller.

Senyories, té la paraula el conseller d'educació.

Continue vosté.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Bé, continuaré desmuntat les seues fal·làcies.

Si s'hagueren molestat vostés en mirar la llei, com veig que han repetit moltes vegades que diuen que anem a llevar els concerts, inclús els que continuen en peu, s'hagueren llegit, que el que hem fet enguany és renovar concerts per a quatre anys, per exemple. I, per tant, aquelles escoles, aquells instituts que tenen Batxillerat i que enguany continuen en concert, no cal que els fagen atemorir, perquè continuaran en el concert durant quatre anys més.

¿Per què s'han renovat el 85%, el 85% dels concerts? Perquè són necessaris. Perquè no estem en contra, es renoven aquells que són necessaris. I, ¿per què? (Remors) Per l'eficiència en els diners públics. Sé que vostés, d'això, poquet. Però l'eficiència dels recursos públics..., per a nosaltres els recursos públics són sagrats, i el que no cal és duplicar els recursos per a la mateixa oferta. Precisament, per això, és l'essència del concert i és la manera en la qual estem treballant.

Mire, per a nosaltres és sagrat cada cèntim dels valencians i les valencianes. Per a vostés és una altra cosa, ja ho sabem. Però, mire, com que nosaltres mirem pel bé comú, gestionem mirant l'eficiència dels recursos públics. Perquè el que feien vostés està clar, era mirar la butxaqueta dels seus amiguets.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Continuem la sessió de control, senyories. Ara, amb la pregunta que formularà el síndic del Grup Parlamentari Compromís. I demane el mateix silenci i respecte que demane per a tots els oradors i oradores.

Senyor Ferri, quan vosté vullga.

El senyor Ferri Gómez:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president, és curiós, i no sé si és una coincidència, que el Partit Popular quan està en l'oposició vist de camisa blanca i quan està al govern ens posa lladres de *guante blanco*. No sé si és una coincidència... (aplaudiments) però, almenys, ahí n'hi ha alguna cosa. (Protestes)

I segon... (Remors) I a més... i a més, tenen la pell molt fina, molt fina.

El senyor president:

Un segon, un segon.

El senyor Ferri Gómez:

I, a més, senyor president, tenen la *caradura* de banalitzar amb el masclisme. Quan els que aplicaven polítiques masculistes era el Partit Popular, quan permetien que una dona que havia patit violència de gènere no poguera cobrar les ajudes si no estava al dia amb la seguretat social i amb hisenda. (Aplaudiments) Això sí que és masclisme. I la resta, banalitzar.

Senyor president, la pregunta de hui de Compromís va sobre la valoració que fa el Consell a les esmenes presentades als pressupostos generals de l'estat. En concret, a les esmenes que intenten revertir els pitjors pressupostos de l'estat per al nostre país, per al país dels valencians.

Recordem. El govern de Rajoy va presentar uns pressupostos que tornen a deixar els valencians i les valencianes a la cua en inversions. Cada valencià rebrà 119 euros per habitant. Si ens n'anem a les comarques d'Alacant, són 79 euros per habitant. Mentre en altres territoris rebran més de 400 euros per habitant.

I la pregunta que ens hem fet des de la presentació dels pressupostos és: ¿per què? ¿Per què passa això? ¿Per què a Madrid..., al transport metropolità de Madrid se destinen 126 milions, 108 al de Barcelona, 25 al de Canàries i al de València zero euros? ¿Per què es destinen 329 milions d'euros a les rodalies de Madrid i a les d'Alacant només 300.000 quan és una de les xarxes més eficients de l'estat? ¿Per què en unes hores van ser capaços de negociar el *cupo vasco* i porten sis anys sense reformar el sistema de finançament que sempre ens margina als valencians i les valencianes?

Per cert, ja que parlem del tema del *cupo vasco* i parlem..., i alguns i algunes han començat a parlar èuscar en la intimitat, *valentzieraz hitz egitera bultzatu nahi zaituztegu Madrilén; ondo legoke gure herriaren interesak defendatzen hasiko bazinate.*

Volem animar-los a parlar valencià a Madrid. Estaria bé que començaren a defensar els interessos de la nostra terra. Defensar els interessos de la nostra terra significa defensar la millora de la qualitat de vida dels valencians i les valencianes.